No. 1790 — 1853.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de Buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 11 MAART.

AMSTERDAM, 10 Maart.

Gisteren heeft de Tweede Kamer hare beraadslagingen over de strafwetgevende magt der waterschappen voortgezet. Genoegzaam de geheele zitting is ingenomen door de redevoering van den minister van Binnenlandsche Zaken, en de aanmerkingen of vragen waartoe zij aanleiding gaf. De minister splitste zijne verdediging in drie deelen.

1°. behandelt hij de gemaakte hoofdbedenkingen tegen het ontwerp. Teregt beweert hij dat in deze aangelegenheid geene volkomene vrijheid en zelfstandigheid aan de waterschapsbesturen kan worden gelaten. Zoo het mogelijk ware dat, een gouvernement haar tot wet maakte, het zou weldra blijken dat die vrijheid en zelfstandigheid op de vernietiging van eene gedeelte van het land zou uitloopen. Met der daad is ons waterschapswezen van dien aard, dat daarbij toezigt en eene zekere eenheid volstrekt noodzakelijk zijn, wil men het land niet aan groote gevaren blootstellen. Kan men het aan de waterschappen over laten zich zelven te vormen, te ontbinden, te verdeelen; kan men 't haar toevertrouwen, dat elke waterschap naar believen dammen afbreekt, of nieuwe opwerpt, oude wateerleidingen sluit of nieuwe opent, zonder dat voor het algemeen belang iemand toeziet en waakt *ne quid respublica detrimenti capiat.* — Dat is onmogelijk. Er moet dus beperking zijn, er moet een gezag zijn, dat die beperking in praktijk brengt. Men kan derhalve alleen twisten over de vraag: hoe ver de beperking gaan mag? En welke de magt zal zijn belast met de taak om daaraan in 't publiek belang de hand te houden?

Er is ons niets onder de oogen gekomen waarin met goeden grond het betoog werd geleverd, dat de beperking in de voordragt te ver gaat. Veel meer heeft men aangevallen, de magt die tot het houden van toezigt en het bewaren der noodige eenheid is aangewezen. Men acht die partijdig en ongeschikt; het hooger beroep ondvoldoende en verre van een hooger beroep te zijn.

Wij weten niet op welken grond de Gedeputeerde Staten partijdig zouden zijn, waarom het gouvernement het zijn zou. Wel is waar er zijn gevallen denkbaar waarin partijdigheid mogelijk is. Maar zouden de bestrijders eene regeling weten voor te stellen waarin nooit, in geen enkel geval, partijdigheid mogelijk zou zijn? Is er eene regtbank in de wereld onder menschen bestaanbaar, die niet in sommige gevallen bloot staat aan gegronde verdenking van partijdigheid? Zou men daarom regt hebben alle regtbanken te wraken?

Van de ongeschiktheid of onbekwaamheid, die sommigen aan de Gedeputeerde Staten toeschrijven, kan nog minder spraak zijn. Wel is waar kan menig lid der Gedeputeerde Staten geen ingenieur zijn. Maar dat is ook niet noodig. De Gedeputeerde Staten hebben immers alle gelegenheid, om zich te laten inlichten. Een [illegible] allen ernst verklaart, persoonlijk drie jaren te hebben besteed, om aan Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland te doen begrijpen, wat een *boezem* was, hetgeen hem niet is mogen gelukken. Die spreker is al zeer naïef. Zouden de Gedeputeerde Staten, in den Haag rezideerende, werkelijk zoo dom zijn, dat zij in drie jaren tijds er niet in zijn kunnen slagen om te begrijpen, wat een *boezem* is? Of zou soms ook de schuld in den meester kunnen liggen? Wij beslissen 't niet. Maar dit toch durven wij beweeren, dat het door den bedoelden spreker aangehaalde voorbeeld te veel en daarom niets bewijst.

Evenmin begrijpen wij dat het beroep van Gedeputeerde Staten op den Koning onvoldoende, of eigenlijk, zoo als door een spreker is beweerd, maar een beroep in schijn zou zijn. Deze verdenking kan geen anderen grond hebben, dan dat de minister, met het onderzoek der betwiste zaak belast of partijdig, of niet in staat om op de hoogte der zaak te worden gebragt, of onverschillig en lui zou zijn, en daarom blindelings teekenen zou, wat hem door ondergeschikten wordt voorgelegd. Zeker is zulk een minister denkbaar. Maar is zulk een minister in een parlementair gouvernement waarschijnlijk, als al de belanghebbenden naar het besluit des ministers al of niet hunne gelukkast hebben te openen, en dat ten gevolge eener beslissing, die met redenen omkleed in het publiek moet verschijnen?

2°. heeft de minister beantwoord eenige ter deze zake tot hem gerigte vragen. Hij meent dat de quæstie, door den heer van Nieropp geopperd, of de ingelanden behalve voor den betrokken grondeigendom ook nog persoonlijk aansprakelijk zijn tot voldoening van de op hen gelegde lasten, reeds is uitgemaakt door art. 25 der wet van Oktober 1841. Acht men dat niet voldoende? Hij heeft er niets tegen, dat men aan art. 7 eene nieuwe alinea toevoegt, waarbij de grens der lasten wordt aangewezen, welke men niet zou mogen overschrijden.

Wat de beteekenis der woorden betreft van »maatregel van algemeen bestuur" en »koninklijk bevel" zij hebben hier dezelfde beteekenis als in de gemeentewet, waarin zij ook voorkomen. Hij zou er niets tegen hebben zoo men andere daarvoor in de plaats nam; maar hij zou vreezen, dat zulks later zou kunnen leiden, om aan deze woorden in andere wetten, juist om het verschil van uitdrukking nu te bezigen, eene andere beteekenis te geven. Dat gevaar schijnt niet groot, maar veeleer ver gezocht. Indien dezelfde beteekenis door andere woorden duidelijker is uit te drukken; dan zouden wij 't wenschelijk achten, dat ze worden gebezigd.

3°. verzekert de minister, dat deze wet niet ten doel heeft de algemeene wet op de waterschappen uit te stellen. Integendeel hij zou zich gelukkig achten zoo 't hem gegeven werd haar tot stand te brengen. Als hem evenwel de noodzakelijkheid mogt blijken van eene tweede voordragt van partiëele wet voor de regeling van de regtstreeksche verkiezingen tot zamenstelling van de waterschapsbesturen, dan zou hij zich haasten daaraan te voldoen. Eindelijk geeft hij te kennen dat de indiening eener wet op de verveeningen en uitgravingen thans, na de ingekomen inlichtingen van deskundigen, spoedig kan worden te gemoet gezien.

Na eenige woordenwisseling tot nadere verklaring van gewisselde denkbeelden, werden de algemeene beraadslagingen gesloten, en artt. 1—6 werden zonder stemming aangenomen.

De bekende redevoering van Dr. Stahl heeft ook in Italië de aandacht gewekt, en wordt in de *Civilla Cattolica* op de volgende wijze besproken. Men zal ontwaren, dat dit blad op het katholiek standpunt, waarop het staat, de revolutie nog dieper heeft opgevat en scherper ten toon gesteld, dan het mogelijk was voor den protestantschen geleerde.

»Dr. Stahl, professor in de regten aan de Universiteit te Berlijn, heeft in eene vergadering der »Evangelische Vereeniging", eene redevoering uitgesproken, die door eenige katholieke bladen is overgenomen. Men heeft [illegible] naam heeft van katholiek te zijn, en ook als zoodanig wordt aangemerkt. Dr. Stahl stelt in de redevoering zich de vraag ter beantwoording: »Wat is de revolutie?" ten einde door de juiste kennis van het wezen der revolutie het middel te vinden, om haar voor goed uit te roeijen! Zijn antwoord luidt aldus:

»Het karakter der revolutie is de menschelijke maatschappij gebouwd te hebben op den menschelijken wil en dezen te stellen tegenover dien van God, waarop de maatschappij eertijds rustte. Het grondbeginsel der revolutie is, dat elk gezag, in plaats van uit God af te dalen, van den mensch komt; dat bijgevolg de maatschappij gelijk men haar begrijpt, niet ten doel heeft om de geboden Gods te eerbiedigen of te doen eerbiedigen, maar dat haar doel is de vervulling van den onafhankelijken wil des menschen."

Dat sommige lieden, die hunne redenen hebben om de vruchten der revolutie niet zeer bitter te vinden, zich niet anders kunnen verbeelden, of er is veel overdrijving in de voorstelling en aaneenschakeling dezer ideën, dit is zeer natuurlijk. Evenwel, indien men nagaat met welk eene laatdunkenheid de revolutie bij hare eerste verschijning in de wereld zich heeft aangekondigd, meer nog, indien men gadeslaat al hetgeen zij nog zich voert, dan zal men zien dat in de gedachte van Stahl eene diepe waarheid wordt uitgesproken, eene gedachte echter die met vrij wat meer naauwkeurigheid zou omschreven zijn, indien men zeide dat »de revolutie niets anders doet dan den mensch in de plaats stellen van God, en zulks zoowel in de individueele orde als in den maatschappij."

Geen ander leven aannemende dan het tegenwoordige, heeft de revolutie voor den individu ook geene andere genietingen weg gelegd dan die van het oogenblik; uit dien hoofde wordt het pligt die allen zich te verschaffen en ze te vermeerderen; het regt er op is voor ieder, en de revolutie belooft ze aan allen zonder eenige beperking of eenig voorbehoud, zonder dat het haar invalt zich een oogenblik te bekommeren, over de volslagen onmogelijkheid om deze beloften na te komen. Wat heeft ze weggelegd voor hen die door de natuur slecht bedeeld zijn of door de wisseling der fortuin tot ellende gebragt? niets dan de folteringen van den nijd, dan de machtelooze wanhoop, dan de woedende hoogmoed, en indien dit alles nog niet genoeg is, staan de krankzinnigheid en de zelfmoord gereed op den achtergrond. Het dogma der revolutie is de souvereiniteit van het volk; ze verwerpt de koningen bij de gratie Gods, om de zuivere demokratie in de armen te vallen, of zij neemt een soort van monarch aan, die slaaf van een parlement is, 't welk op zijn beurt slaaf van de publieke meening is, zoodat er ten slotte geen andere regel voor het regt en voor het goede overblijft, dan de bewegelijke grilligheid der menigte.

»De Revolutie vraagt algeheele vrijheid, en zulks wil niets anders zeggen dan de volstrekte ontkenning en verbreking van al de banden, door welke de Voorzienigheid de vermogens en de regten van een ieder heeft te zamengehouden, opdat in de uitoefening er van men de vermogens en de regten van elkander niet zou krenken; van daar de onbeperkte versnippering van het grondbezit, de vrije konkurrentie tusschen de werklieden, de vrijheid van het woord, van de pers, van de eerdiensten, en de vrijheid tot echtscheiding. De revolutie veronderstelt eene volstrekte gelijkheid tusschen alle menschen, in weerwil dat God zelf door de ongelijke uitdeeling zijner gaven, de onwrikbare grondslagen gelegd heeft voor die onvermijdelijke ongelijkheid in fortuin, in betrekkingen en in werkzaamheden, door welke alleen de harmonie der menschelijke maatschappij bewaard kan blijven. Daar de revolutie geen andere burgerlijke konstitutie erkent, dan het stuk papier door hare hand volgekrabbeld, werpt ze ook alle oude traditioneele en historische konstitutien in eens over boord, en met deze alle bestaande regten. Konstitutien en regten die aan een lange reeks van eeuwen hun bestaan verschuldigd zijn, en hun [illegible] deze konstitutien, door [illegible] publiek regt als geheiligd, zijn in zeker opzigt het werk der Voorzienigheid. Dit alles echter wordt vervangen door eenige artikelen geschreven op een stuk papier, en die geen ander gezag hebben dan dat ze er op geschreven staan. Door tot het laatste doeleinde van den mensch te stellen de nationale grootheid, is de revolutie er op uit om de geographisch-politieke kaart van Europa te veranderen, niet op de wijze zoo als men verdragen sluit, opvolgingen regelt, wettige veroveringen erkent, of soms den wil der natien zelve, maar naar de aanwijzingen die men in de typographische gesteldheid van de taal en van de rassen meent te vinden.

Zoo men wil doordringen tot op den bodem dezer revolutionnaire grondstellingen, die sinds 1789 met zoo veel drift en stijfhoofdigheid en nog op dit oogenblik worden verkondigd, alsdan zal men moeten erkennen, dat hier geen ander hoofddenkbeeld heerscht, dan het plaatsen van den mensch boven God. De Europesche maatschappij is een gewrocht van het christendom, hetwelk haar 14 eeuwen lang beheerschte; zij rustte dus op God en vond in Hem haren onwankelbaren grondslag. Het is derhalve geen wonder, dat deze maatschappij

dit noodlottig beginsel der revolutie zich diep geschokt voelen verdwijnt. Zoo de revolutie het heden nog niet volkomen meester is geworden, dan zijn wij dit verschuldigd aan de kracht van weerstand, geboden door het Christendom, hetwelk op alle punten te gelijk kan worden aangevallen, zoo wel hier als ginds verlaten kan daar staan, maar nimmer en nergens geheel overwonnen worden. De strekking der revolutie is niet anders dan wij haar hebben opgegeven. Eenmaal is de Heidensche wereld, door het beginsel: God boven den mensch, in eene christelijke veranderd; thans poogt men die christelijke wereld op gelijke wijze door het beginsel: de mensch boven God, weder het heidendom in de armen te werpen.

»De Revolutie is, uit dit oogpunt beschouwd, iets geheel anders dan een opstand of een oproer. Deze laatste toch zijn geen voortdurende toestand, maar slechts de voorbijgaande uitbarsting van teugellooze hartstogten, te weeg gebragt door kwalijk geplaatste vrees of andere voor het oogenblik werkende omstandigheden: de beginselen blijven bij dit alles onaangetast, en hernemen zoodra de storm is afgetrokken, hunne heerschappij, b. v. de volkshoop, die Massiniello volgde, of de inwoners van Milaan, die zich meester maakten van het koorn, terwijl ze de overheden, die met de voeding der stad belast waren, den dood toezwoeren, hadden volstrekt niet in den zin om zich te onttrekken aan het wettig gezag. Zij staan gelijk met een dief, die om zijn plan uit te voeren, er geen behoefte aan gevoelt om kommunist te worden, of om het regt van eigendom te ontkennen. De revolutie, daarentegen, heeft ten doel, om de maatschappij in verwarring te brengen, en zoo veel het haar mogelijk is, tot in de diepste grondslagen toe om te keeren. Van daar dat ze meer ziet op de beginselen dan op de praktijk, en zeer dikwijls te midden der stoffelijke welvaart en wanneer alles voor het uiterlijke in rust ligt, het meest werkzaam is en den bodem ondermijnt. Een opstand is meestal slechts het werk der onderdanen, maar eene revolutie is dikwijls het werk der regeringen zelve, en het is uiterst zeldzaam dat zij haar doel bereikt, zonder van die zijde of openlijke ondersteuning, of geheime medewerking te ondervinden. Of zou men onder de ware revolutionairen niet moeten tellen een Catharina II, een Frederik van Pruissen, ja zelfs een Jozef II, waarvan de laatste vooral aan zijn leermeester en minister Kaunitz dezen verachtelijken naam te danken had. Wij moeten in 't voorbijgaan opmerken dat de bekwaamste nieuwere leeraars het verschil hebben aangewezen tusschen *revolutie* en *opstand*; maar terwijl ze de laatste der verachting prijs geven, verspillen ze aan de eerste al hun bewondering en lof, geven haar de schitterendste namen, en trachten te bewijzen dat ze is: *regtvaardig*, *redelijk*, *logiesch*, *gematigd*, *heilig* enz. enz. In weerwil van alle deze lofspraken houden wij het tegendeel staande, alleen daarom wijl het beginsel dat eene slechte daad regtvaardigt, nog schandelijker en verderfelijker is dan de daad zelve. Of zou er iemand kunnen zijn, die niet liever te doen had met hem, die slechts voor een enkelen keer zijn woord heeft gebroken, dan met hem die leert dat men nimmer is verpligt zijn woord te houden?

Het onderstaand besluit, ontleend aan het officieele blad van het groothertogdom Darmstadt bewijst overvloedig hoe *verdraagzaam* sommige Duitsche regeringen zijn.

»Nadat wij onze verordeningen van 30 Januarij hebben herzien betreffende de uitoefening van het regt van zorg en toevoorzigt omtrent de Katholieke Kerk, bevelen wij hetgeen volgt — en zulks ter vervanging van de §§ 4, 6, 9, 11, 19, 25 en 27 der ordonnantie van 30 Januarij 1850.

»Alle mandementen en cirkulaires van Bisschoppen en kerkelijke overheden, gerigt aan hunne onderhoorigen, 't zij geestelijken of leeken, moeten door de regering geautoriseerd worden, zoodra zij maar eenigzins buiten het zuiver kerkelijk terrein gaan. of in eenige betrekking staan met den Staat. Wanneer ze echter handelen over bloot kerkelijke zaken, moeten zij aan de regering worden medegedeeld, ten einde het oogenblik der afkondiging te weten.

»Alle pausselijke bullen enz. kunnen slechts door de Bisschoppen gepubliceerd worden, met inachtneming der bovengezegde voorwaarden.

»De regering behoudt aan zich het regt om zich door een kommissaris te laten vertegenwoordigen bij alle kerkelijke vergaderingen, waarin gehandeld zal worden over de stukken die het *placet* der regering vereischen. De vergaderingen mogen niet door den bisschop bijeengeroepen worden, dan na voorafgegane kennisgeving aan de regering, en hare besluiten zijn onderworpen aan de verordeningen op het *placet*.

»Een kommissaris der regering moet tegenwoordig zijn bij het examen der bisschoppelijke overheid voor de kandidaten, die toelating op het seminarium verlangen, om zich te verzekeren of die kandidaten voldaan hebben aan de wetten van den Staat, en tevens of ze bekwaam zijn. De aanneming geschiedt door de bisschoppelijke overheid, maar ze kan geen plaats hebben, zoodra de kommissaris der regering bezwaren heeft, en deze door de hoogere overheid niet zijn opgeheven.

»Men verwacht dat deze verordeningen ook geldig zullen worden voor het groothertogdom Baden, Keurhessen, Nassau, Frankfort, enz.

Men leest in een te Franeker uitgegeven weekblad:

»Mogt de R. C. Gemeente van Bolsward zich voor eenige dagen verheugen om de Wel-Eerw. Paters VAN LOO, DE JONG EN VAN BERKEL, van de orde der Eerw. PP. Minderbroeders, in hun midden te zien, ook wij hebben thans dit groot geluk.

»Geheel belangeloos om nuttig te zijn, en ons dagelijks, door hunne stichtende woorden, den weg ten goede aan te wijzen, was alleen het doel, waarom Hun Eerwaarden tot ons zijn gekomen.

»Moge de overtuiging, dat het goede zaad, hetwelk zij in deze gemeente hebben gestrooid, ruime vruchten zal hebben gedragen, hun ten loon zijn, voor hunnen onvermoeiden arbeid.

»De gelukkige dagen die Hun Eerwaarden in ons midden hebben doorgebragt, zullen steeds in gezegend aandenken bij ons blijven.

»Franeker, den 4 Maart 1853. »N. N."

In de memorie van toelichting van het wets-ontwerp, waarbij ƒ 90,000 gevraagd worden voor de verbouwing van het postkantoor te Amsterdam, verklaart de minister van financien, dat de uitslag van een nader administratief onderzoek, hetwelk eerst dezer dagen is afgeloopen, geene verandering in de denkwijze der Regering heeft ten gevolge gehad, hetgeen haar heeft doen besluiten een nieuw voorstel van gelijke strekking als het vroegere aan de beraadslagingen der wetgevende magt te onderwerpen. Sedert het vorige jaar heeft zich de behoefte aan een ruimer en beter ingerigt lokaal voor de dienst der bedoelde administratie te Amsterdam, niet alleen in het belang der bewoners dier stad, maar ook in dat van een groot aantal andere plaatsen en zelfs provincien, waarvan de briefwisseling op en over Amsterdam loopt, al meer en meer doen gevoelen, zoodat de zaak inderdaad van eenen dringenden aard is geworden. De Regering zoude zich niet verantwoord achten, indien zij niet alles aanwendde wat in haar vermogen is om dien staat van zaken te doen ophouden.

Uit het Verslag van den minister van Binnenlandsche Zaken over de openbare werken in de jaren 1850—1853 ontleenen wij nog het volgende:

Haarlemmermeer. Bij de behandeling van dit deel van het verslag is het oog als van zelf het eerst gevestigd op de grootsche onderneming, die ons Vaderland tot sieraad strekt, waardoor niet alleen 18,000 bunders land worden aangewonnen, maar vooral een gevaarlijke vijand in het hart der provincien Zuid- en Noordholland is bedwongen. Aan een elk komt hier aanstonds de droogmaking van het Haarlemmermeer voor den geest.

De aanvang dagteekent van het jaar 1839. Na krachtige voortzetting in de drie verloopen jaren, kan de voltooijing eerlang worden gemeld. Met den aanvang van het jaar 1850 was de ontlediging van het Meer gevorderd tot ten naastenbij 2 el onder Amsterdamsch peil, of tot 1.65 el beneden den middelbaren winterstand van Rijnlands boezem. Dewijl met dien waterstand de langs de hoogere oevers gestichte stoompomp-werktuigen reeds belemmering ondervonden in de toevloeijing van het Meerwater, werd vroeg in het voorjaar de graving en uitbaggering van de toeleidende kanalen, volgens het plan van verkaveling, begonnen, en gedurende den zomer, voortgezet. Hoofdzakelijk hiertoe bepaalde zich de arbeid in het werksaizoen van 1850.

Schoon het Meerwater op den 1sten November van dat jaar reeds tot 3 el onder Amsterdamsch peil was gedaald, bragten de overvloedige regens en de gedwongen stilstand van de pompmachines in de wintermaanden van 1850 op 1851 weder eene aanzienlijke rijzing van het polderwater te weeg, hetwelk op 31 Januarij 1851 de hoogte had bereikt van 2,85 onder A. peil. Toen echter in Februarij de waterspiegel weder begon te dalen, was men er op bedacht, om door het zuidelijkste en hoogste gedeelte van den polder, namelijk het zoogenaamde Kagermeer bij den Leeghwater, met het verkavelingswerk een aanvang te maken, bestaande in het schieten van zoodanige vakken, togten en slooten, als de uitgebreidheid van den drooggevallen grond toeliet, ten einde de toevloeijing van het water naar den Leeghwater te bevorderen.

Naar mate het water vervolgens daalde, en de Meerbodem bij de nadering der oevers droog kwam, werden in den jongsten zomer de hoofdkanalen, die naar de drie pompmachines leiden, verlengd en verdiept, zoodat die bij den Leeghwater de lengte verkreeg van 4272 el, bij den Cruquius van 1200 el, en bij den Lijnden van 1800 el.

De bermsloten, waardoor de polder van de bedijking wordt afgescheiden, werden met geringe uitzonderingen langs den geheelen, bijna 60,000 el langen, omtrek gegraven, en daar langs werd de ondenbaan van een veldweg aangelegd, die door eene wegsloot aan de binnenzijde is bepaald. De reeds begonnen togtslooten werden in den drooggevallen bodem verlengd, en met het schieten van kavelslooten een begin gemaakt.

De ondervinding had geleerd, dat het Spaarndamsche stoomgemaal, hoewel na eenige tegenspoeden tot een hoogen graad van volkomenheid gebragt, niet altijd in staat was, den boezem van Rijnland op het overeengekomen peil te houden. Er werd derhalve tot de stichting van een tweede stoomgemaal besloten, dat het halve vermogen zou hebben van dat te Spaarndam of 100 paardenkrachten, te plaatsen achter de oostelijke uitwaterende sluis op Halfweg Haarlem en Amsterdam. Dit kunstwerk, in April 1851, met inbegrip der stoommachine en toebehooren, voor eene som van ƒ 164,354 aanbesteed, werd, wat het gebouw betreft, in het werksaizoen van 1851 begonnen en voltooid. De oprigting der machine ondervond echter vertraging, zoodat het Halfwegsche stoomgemaal eerst in de maand Nov. ll. in werking kon worden gebragt.

Het Meerwater bleef regelmatig dalen, zoodat, ondanks de belemmerende bepalingen voor de uitstorting op den boezem van Rijnland en den moeijelijken aanvoer van water naar de machines, met den aanvang van het jaar 1852 de ontlediging tot 3.50 el onder Amsterdamsch peil was gevorderd. Men achtte het intusschen voor den geregelden omloop van het water van het uiterste belang, dat de beide reeds aangevangen hoofdkanalen, waardoor de drie pompmachines verbonden zouden worden, door den geheelen polder werden verlengd, en met elkander in gemeenschap gebragt; niettegenstaande de Meerbodem toen nog voor het grootste gedeelte onder het water bedolven was, werd dit werk, in drie perceelen verdeeld, op den 7 April 1851 aanbesteed voor de som van ƒ 210,000. Schoon opgehouden door schaarschte van werkvolk, is die gemeenschap nog voor het einde van het jaar tot stand gekomen.

De aanbesteding der dwarstogten, waardoor het water uit de meest verwijderde oorden van den polder naar de Hoofdvaart zou gevoerd worden, mislukte ten deele, door te hooge aannemingsprijzen, die een gevolg waren van het bestaande gebrek aan werklieden. Niettemin werd hetgeen uitbesteed was, met kracht ondernomen en voortgezet.

Het boven het algemeene vlak van den Meerbodem eenigzins verheven Spieringmeer werd over eene oppervlakte van bijna 1200 bunders voor verkaveling geschikt geacht, en die verkaveling uitbesteed voor de som van ƒ 35,676. De gezamenlijke, tot de verkaveling behoorende, in 1852 aanbestede en bijna geheel voltooide werken beliepen eene som van ƒ 336,000, die alleen aan handenarbeid is besteed.

De werking der drie pompmachines, geholpen door eene gunstige weêrsgesteldheid, bewerkte, dat in den loop der maand Julij 1852 het Haarlemmermeer kon worden gezegd droog te zijn, behoudens eenige nog overgebleven plassen, die niet met de bestaande kanalen in gemeenschap of dieper gelegen waren, dan het middelbare vlak des Meerbodems.

De regenachtige herfst en winter hebben wel is waar die plassen weder uitgebreid tot meer dan de helft van de oppervlakte van den polder, doch er is geen de minste twijfel, of de drie krachtige pompmachines zullen, bij de nadering van een meer gunstig jaargetijde en den daarmede gepaarden lagen stand van Rijnlands boezem, binnen korten tijd den polder weder van het daarin gevallen water ontlasten. Naar alle waarschijnlijkheid zullen de verkavelingswerken met ijver hervat, en in den loop van 1853 bijna geheel ten einde gebragt worden.

Men schrijft ons uit Vlaardingen, dd. 8 Maart:

»Ten behoeve der loterij der Vereeniging van den H. Vincentius a Paulo alhier, zijn, onder meerdere andere geschenken, ingekomen: van H. M. de Koningin twee Chineesche vazen, en van H. K. H. Prinses Frederik een prachtig bewerkt kanapé kussen, waarvoor gezegde Vereeniging openlijk haren dank betuigt."

Heden worden van Regeringswege ten behoeve der Kamers van Koophandel en Fabrieken, vermeld bij § 2 der cirkulaire in de *Staats-Courant* van 29 Junij 1852 verzonden exemplaren van het tarief van inkomende regten, dat den eersten dezer in het koningrijk Hannover in werking is getreden.

Sedert 1 Maart is het Beijersche telegraafkantoor te Schweinfurt voor het publiek geopend. — De kosten voor het overbrengen van een enkel telegrafisch berigt naar deze plaats bedragen: voor Amsterdam, Arnhem, Dordrecht, 's Gravenhage, Haarlem, Rotterdam en Utrecht, ƒ 4,80.

In de jongste zitting van den gemeenteraad alhier (9 Maart) is besloten Z. M. den Koning een adres aan te bieden, waarbij wordt aangedrongen op het indienen eener wet ten onderwerp hebbende, om de bevoegde autoriteiten

het regt te geven van in zekere gevallen *de woningen der ingezetenen te mogen binnentreden.*

Op Zaturdag 12 Maart, des namiddags ten 2 ure, zal van de werf *Het Wapen van Amsterdam*, in de Groote Wittenburgerstraat, van stapel loopen het barkschip *Clio*, gebouwd voor rekening van den heer F. A. Jas.

Z. M. heeft 1e aan Mr. C. C. Geertsema, gewezen kantonregter te Groningen, een pensioen verleend van ƒ 1000; 2e aan Mr. L. H. Wijchel, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van kantonregter te Appingedam; 3e benoemd tot prok. bij de arrond.-regtb. te Hoorn, Mr. W. C. J. de Vicq; 4e Mr. B. Haga, sekr. der gemeente Sneek, eervol ontslagen als prok. bij de arrond.-regtb. aldaar.

Z. M. heeft goedgevonden, Hoogstd. adj. in gewone dienst, den Kol. jhr. H. de Haze Bomme, op zijne aanvrage, ter zake van langdurige dienst, een pensioen te verleenen van ƒ 1800, hebbende het Z. M. al verder behaagd aan genoemden hoofdofficier den rang van gen.-maj. toe te kennen en tevens te benoemen tot Hoogstd. adj. in buitengewone dienst, met bepaling dat hij als zoodanig aan Zr. Ms. Militair Huis blijft toegevoegd.

Z. M. heeft 1°. benoemd tot Hoogstd. adj., den 1e. luit. A. E. Mansfeldt, van het reg. grenadiers en jagers, tot dusverre ordonnance-offic. bij Z. M., uit welke betrekking hij eervol wordt ontslagen, met bepaling dat hij in zijne nieuwe betrekking voortdurend bij het reg. gren. en jagers als gedetacheerd zal worden gevoerd; en tot ordonnance-offic. bij Z. M. den 2en luit. K. J. G. baron van Hardenbroeck, van het reg. gren. en jagers; en 2°. over te plaatsen bij den grooten staf, Hoogstd. adj. in gewone dienst, den maj. H. F. Kock, van het 1e. reg. inf., waarbij hij tot dusverre als gedetacheerd werd gevoerd.

's GRAVENHAGE, 8 Maart. Betreffende het op het Buitenhof alhier op te rigten standbeeld voor wijlen Koning Willem II verneemt men de volgende bijzonderheden. Het bedrag der inschrijvingen, zoo zegt men, was niet van dien aard, dat men aan de oprigting van een ruiterstandbeeld kon denken. De beeldhouwer, de heer Georges, te Utrecht, moet er in geslaagd zijn, den vorst voor te stellen op eene wijze, die geheel de edele, ridderlijke vormen voor den geest roepen, waardoor hij bij zoo velen sympathie wist op te wekken. De Koning is gekleed in zijn bekenden militairen jas, een ruitermantel hangt van den rug; het hoofd is ontbloot; de linkerhand rust op den sabel, de regter strekt zich groetend uit. Het beeld is reeds te Parijs gegoten in de fabriek van den heer Simonet; het zal worden geplaatst op het mede reeds voltooide voetstuk, prijkende met wapentrofeën. Voorts zullen vier allegorische beelden het monument versieren; het zijn vrouwen-figuren, als geniën voorgesteld, die de attributen dragen van het koningschap, de wetgeving, de weldadigheid en de bescherming van kunsten en wetenschappen. De modellen der twee eerste beelden zijn voltooid en bevinden zich te Parijs, om almede in de fabriek van den heer Simonet te worden gegoten. Het beeld dat het koningschap voorstelt, draagt, op een kussen, kroon en schepter. De wetgeving wordt voorgesteld door eene vrouw met eene tafel in de hand, waarop zij de wet grift. De weldadigheid en de bescherming van kunsten en wetenschappen zijn nog bij den heer Georges in bewerking, eerstgenoemde figuur houdt een hoorn van overvloed in de hand, waaruit zij giften reikt; de tweede draagt een Pallas-beeldje, dat zij met een lauwerkrans kroont. Men weet dat de grondslagen voor het beeld reeds voor eenigen tijd op het Buitenhof, voor de Stadhouderspoort, gelegd zijn.

— Wij vernemen, dat het bronzen standbeeld voor Lourens Koster te dezer stede zal vervaardigd worden in de metaalgieterij van de heeren L. J. Enthoven en C°., en dat er, vooral verschillende opgaven van buitenlandsche fabrieken, onder anderen van die te München gevraagd en bekomen zijn, doch dat de prijs, waarvoor met de Haagsche fabriekanten is gekontrakteerd, veel lager is dan de minste der aanbiedingen [illegible]

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag, 9 Maart.

In deze zitting zijn de algemeene beraadslagingen over het wets-ontwerp tot regeling der strafwetgevende magt van de waterschapsbesturen voortgezet en ten einde gebragt. Daarna zijn de artt. 1 tot en met 6 aangenomen. De beraadslagingen zullen Zaterdag ten elf ure worden voortgezet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Maart. De *Moniteur* bevat wederom drie senateursbenoemingen.

— Bij gebrek aan wat anders vermelden de dagbladen geruchten nopens de overkomst van Z. H. Pius IX, waarvan deze als voorwaarde zou verbonden hebben a. b. de afschaffing van de organieke artikelen; de wijziging in het burgerlijk wetboek, zoodat de kerkelijke inzegening het burgerlijk huwelijk zou moeten voorafgaan; de oprigting van 20 nieuwe bisdommen enz.

— De minister van policie heeft bevel gegeven om voor 10 jaren naar Cayenne te zenden een paar schoenmakers, waarvan de een tot 6 maanden, de andere tot 2 maanden gevangenisstraf veroordeeld was ter zake van deelneming aan geheime genootschappen.

— De *Sentinelle* van Toulon berigt de aankomst aldaar uit Civita-Vecchia van Mgr. Marilley, Bisschop van Lausanne en Genève, de eerw. Gaume en broeder, en Mgr. V. Spaccapiëtra, nuntius te Geneve.

Het dagblad *l'Opinion du Midi*, 't welk te Arles wordt uitgegeven, deelt eenige bijzonderheden mede aangaande de kuiperijen der revolutionnairen in het zuiden van Frankrijk; alsmede omtrent de maatregelen die van regeringswege genomen zijn ter beteugeling der buitensporige aanslagen van de vijanden der maatschappelijke orde. Het bestuur van het departement du Gard kennis bekomen hebbende van het weder oprigten van verschillende geheime genootschappen, hebben de prefekt benevens de bevelvoerende generaal zich naar Anduze begeven, om met eigene oogen zich van een en ander te overtuigen.

Als door een gelukkig toeval zijn ze aanstonds bekend geworden met de uitgebreidheid en het gewigt van het komplot, waarvan hun kennis was gegeven. Men kreeg de zekerheid dat het ordewoord van Londen kwam, en dat een algemeene opstand te gelijkertijd moest uitbarsten in het zuiden van Frankrijk, in Zwitserland en in Italië.

Marseille was als hoofdpunt aangewezen van het komité van den opstand. Aan de waakzaamheid en de volharding der overheid, alsmede aan het weifelend gedrag van velen der zamengezworenen heeft men het mislukken van het revolutionnair ontwerp te danken, dewijl in Frankrijk, even als in Italië, het orderwoord niet eenstemmig is opgevolgd, zoodat de misdadige plannen in de geboorte zijn gesmoord.

— In een korrespondentie van den *Lloyd*, gedateerd Parijs 26 Februarij leest men:

»Voor weinige dagen, was ik op een soirée waar zich vele personen bevonden, welke aan het hof der Tuilerien aanzienlijke waardigheden bekleeden. Men sprak veel over de krijgstoerustingen van Engeland. Bij die gelegenheid, liet een der aanwezigen, die zeer vertrouwd is met Napoleon III, zich deze woorden ontvallen: »De Engelschen mogen zich wapenen zoo veel zij willen, om aan de groote Mogendheden argwaan jegens Frankrijk in te boezemen; Napoleon III heeft sints lang ingezien dat de oorlog, welke Groot-Brittanje onvermijdelijk zal aantasten, is de *oorlog van den vrede*."

De korrespondent meent in deze woorden den sleutel te vinden voor de houding van Frankrijk in de jongste moeijelijkheden tusschen Oostenrijk en de Porte, want deze, rekenende op de bescherming van het Engelsche kabinet, deed te Parijs aanzoek om eene gemeenschappelijke tusschenkomst van Frankrijk en Engeland; maar Napoleon III nam dit aanzoek zeer koel op, en gaf den Turkschen afgezant ten antwoord, dat hij de Porte geen beter raad kon geven dan zich te verstaan met Oostenrijk zonder de tusschenkomst van andere Mogendheden.

MADRID, 5 Maart. *(Per Telegraaf)* De quæstie van het aanblijven van het ministerie is in den Senaat te berde gebragt; het heeft bij die gelegenheid een votum van vertrouwen verkregen.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Maart. In de Kamer der Lords is op dit oogenblik een ontwerp van wet aanhangig, waarbij het vaccineren der kinderen voor de ouders verpligtend wordt gemaakt. Het Huis der Gemeenten hield zich bezig met onderwerpen van geheel plaatselijken aard.

— In het Huis der Lords, heeft Graaf Malmesbury den minister gevraagd, wat er was van het gerucht, dat Mazzini [illegible] nomen.

— De aangekondigde invoering van een eenparig laag briefport van zes pence voor de briefwisseling tusschen Engeland en zijne overzeesche bezittingen is, hoewel zij niet aanstonds kan worden te werk gesteld, en niet aan aller verwachting voldoet, daar door sommigen een port van één penny ook voor deze brief wisseling gewenscht werd, echter door de Londensche handelswereld met groot genoegen vernomen. Het koloniaal briefport bedraagt thans van 8 d. voor Helgoland tot 3 sh. voor Ceylon. Op de vraag of het briefport van 6 pence mogt beschouwd worden als een overgang tot een port van een penny, antwoordde de heer Canning, de postmeester-generaal, dat hij dit niet beloven konde. »In allen gevalle, zegt de *Times*, wenschen wij het nieuwe ministerie geluk met dezelfs eerste groote proefstuk van administrative bekwaamheid.

— De *Morning-Post* en *Sunday-Times* wederspreken heden het Zaturdag door den *Morning-Advertiser* en *Morning-Herald* gegeven berigt, omtrent den overgang van lady Peel en hare dochter tot de R. K. Kerk en tevens het huwelijk van de laatste.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 9 Maart. Te Leipzig en elders heeft de policie geheel onverwacht talrijke huiszoekingen gedaan bij verscheidene, meest tot de demokratische partij behoorende personen.

— De *C. B.* berigt, dat Hanover het met betrekking tot de bondswet op de drukpers met Pruissen geheel eens is.

— Men schrijft uit Bern dat de Oostenrijksche regering, wel verre van het militaire kordon aan de grenzen van Tessin op te heffen, hetzelve versterkt. Intusschen tracht de Zwitsersche bondsraad de Oostenrijksche regering alle mogelijke voldoening te geven, en heeft onder anderen besloten, dat drie personen, bij welke in Tessin Mazzinische proklamatiën waren gevonden, voor het hof van assises te Chur zullen teregt staan. De radikale partij is woedend over de koncessiën des bondsraads.

— Men schrijft uit Bern dat de Bondsraad besloten heeft de uitgezette Tessiners met eene som 10,000 fr. te ondersteunen.

— De Oostenrijksche troepen, die het kanton Tessino insluiten, hebben versterking ontvangen en zijn thans op 15,000 man gebragt.

Om meer klem bij te zetten aan hare vorderingen, tracht de Oostenrijksche regering zich met andere groote Mogendheden te verstaan, ten einde op dit zoo gewigtig punt, de rust en veiligheid van Europa, gemeenschappelijk te handhaven. Men meent heden met zekerheid te weten dat Pruissen en Rusland zich met dat doel aan Oostenrijk hebben aangesloten.

— Men schrijft uit Corfu, dd. 20 Feb. »Wij hebben hier eenen vreeselijken storm, eenen waren West-Indischen orkaan gehad. Hij begon ll. Vrijdag nacht (18 Feb.) uit het Zuid-Westen te waaijen, nadat wij gedurende twee of drie dagen zeer ruw weder hadden gehad, en rigtte in twee uren meer schade aan, dan door 20 jaren van voorspoed kan worden vergoed. Niet alleen zijn vele der zwaarste boomen ontworteld en omver geworpen, geheele gebouwen zijn als kaartenhuisjes ingestort. Het dak van het paleis is geheel vernield, en vele visschersbooten zijn van hunne ankers geslagen en op de rotsige oevers verbrijzeld."

BERLIJN, 9 Maart. De aanvraag der regering bij de Tweede Kamer, om den afgevaardigde Aldenhoven te mogen vervolgen, zal waarschijnlijk niet worden ingewilligd.

— Het is thans zeker dat morgen de zittingen der tolkonferentien zullen geopend worden.

— Men verwacht binnen kort den nieuwen Franschen gezant, hertog Dumoncier.

— Den 2 Maart had te Koningsbergen eene talrijke vergadering van kooplieden en fabriekanten plaats, met het doel om te beraadslagen over de oprigting van eene krediet-vereeniging, ten einde den al meer en meer toenemenden woeker tegen te gaan.

WEENEN, 8 Jan. De volgende bijzonderheden zullen zeker het hare bijdragen, om de achting, die men heeft voor de Keizerlijke familie van Oostenrijk, nog te vergrooten.

De hoogvlugt, die iets aanslag had beproefd op het leven des Keizers, bis ter dood gegaan, vervuld van berouw. Toen de aartshertogin Sophia, de moeder van den Keizer, zijn uiteinde vernam, barstte ze uit in tranen en riep: »Geve God dat deze ongelukkige het laatste offer der verleiding zij!" In alle kerken van Weenen heeft zij missen laten lezen voor de rust der ziel van den veroordeelde.

»Ik weet, hernam zij, dat zeer velen in het gansche Rijk er aan denken om [illegible] zijnen aan[illegible] maar die vrome [illegible] de moeder, die God dankt [illegible] behoud van haar zoon, en wier hart vreeselijk getroffen is geweest, door zulk eene daad van ijlhoofdigheid en woede. Zoo lang ik leef, zal ik telkens bij het verjaren van den dood des ongelukkigen, dezen pligt vervullen." Zelden voorzeker heeft eene moeder en eene vorstin zoo edel gesproken, en zulke verhevene godsdienstige gevoelens aan den dag gelegd.

Toen de Keizer, druipende van bloed, in het paleis van prins Albert aankwam, was zijn eerste bevel om vooral zorg te dragen, zijne moeder door het berigt van den moordaanslag niet te ontstellen, en zich tot zijn aide-de-camp, den graaf O'Donnell wendende, zeide hij: »Ik vrees dat men mij zal bevelen, het bed te houden; ik heb op het oogenblik zoo vele belangrijke zaken voor het heil van den Staat af te doen." Hij bekommerde zich meer over het rijk, dan om zijn eigen leven.

De Keizer van Oostenrijk heeft aan de moeder van zijn sluipmoordenaar een levenslang pensioen toegezegd. Zij bekleedde in eene der provinciën eene zeer ondergeschikte betrekking, waaruit ze na den aanslag van haren zoon terstond was ontslagen.

— De *Lloyd* en de *Presse* laten zich heden zeer

de vlugtelingen-kwestie Zij drijven den spot met het antwoord van Lord Palmerston, en verlangen dat het ministerie eene nieuwe vreemdelingen-wet uitvaardige.

Aan eerstgenoemd blad schrijft men uit Parijs:

Het Fransche kabinet heeft zich door de list van Kossuth, om namelijk de onder zijnen naam uitgevaardigde proklamatie te ontkennen, niet laten misleiden. Het is der Fransche politie gelukt de plaats in Engeland te ontdekken, waar de proklamatien van Mazzini en Kossuth gedrukt zijn. Het Fransche kabinet behoudt zich voor, om indien het ministerie van Buitenlandsche Zaken zich geneigd mogt toonen, de ontkenning van Kossuth voor waarheid aan te nemen, de echtheid van beide proklamatien aan het Engelsche ministerie ten duidelijkste te bewijzen.

— De Turksche troepen hebben bevel bekomen Montenegro onmiddellijk te verlaten. De uitgeweken Hongaarsche officieren, bij het leger van Romelie ingelijfd, zullen van de Oostenrijksche grenzen worden verwijderd.

ITALIE.

Men leest in de *Giornale di Roma:*

»Wij hebben sedert lang de gewoonte aangenomen om niet dan met verachting en stilzwijgen te antwoorden op de artikelen van zekere dagbladen, die zich een geheel ander doel voorstellen dan het bekendmaken der waarheid; evenwel willen we heden een woord zeggen over hetgeen door een dagblad van Piemont medegedeeld wordt betreffende zekere voorgewende en geheime diplomatieke overeenkomsten, en waarover het op eene onbetamelijke wijze spreekt; alsmede betreffende zoogenaamde traktaten, die in stilte gesloten zouden zijn tusschen het pauselijk bewind en de andere mogendheden. Wij kunnen deze dagbladschrijvers en hunne lezers verzekeren, dat er van al die vreemde en onbetamelijke veronderstellingen geen woord waar is."

Men leest in de *Observateur Ligurien-Subalpin:*

»De *Parlamento* van Turijn deelt eene korrespondentie uit Rome mede, geteekend: *un cenobita dell' eremo*, waarin de lasterlijkste en meest overdreven geruchten tegen het pauselijk bewind zijn opgenomen. Het H. Kollegie wordt er in voorgesteld als verdeeld in drie partijen, de eene nog bloeddorstiger dan de andere. Aan het hoofd der eene partij staat de Kardinaal Castralane, eene andere wordt aangevoerd door den Kardinaal Lambruschini. Men kan over de waarheid dezer korrespondentien terstond oordeelen, als men weet dat de Kardinaal Castralane sinds meer dan een jaar dood is, en dat de Kardinaal Lambruschini sedert geruimen tijd, wegens zijn gezondheid, buiten staat is tot de geringste bezigheid."

L'Univers voegt aan bovenstaande het volgende toe: »De korrespondentie uit Rome, medegedeeld door de *Parlamento*, is niets anders dan een vervolg of liever eene herhaling van hetgeen *La Presse* te Parijs uitstrooide, nu twee jaren geleden, met eene gelijke onderteekening, en dat niets anders was dan het werk van een romanschrijver zonder verbeelding. Voor het overige behelst het ministerieele blad van Turijn eene korrespondentie uit Parijs, die van niet veel beter gehalte is dan zijne korrespondentie uit Rome. Wij nemen slechts een trek over. De *Parlamento* verzekert dat Mgr. de Aartsbisschop van Parijs aan aanzienlijke personen verlof heeft gegeven, om zoo dikwijls te kommuniceren als ze maar zullen verkiezen, zonder vooraf gebiecht te hebben."

Te Milaan zijn nog 108 personen wegens de jongste woelingen in hechtenis.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 10 Maart.

GEVALLEN (8 Maart): H. C. de Casparis, Z. - M. A. Daane, D. — (9 Maart): J. P. Olie Willink, Z.

OVERLEDEN (4 Maart): H. H. A. Kleine, 18 j. - S. Scheltens, geb. Bormeester, 82 j. — (5 Maart): M. C. Stram, 65 j. — (6 Maart): J. de Haan; 46 j. - C. C. Tekelenburg, 60 j. - M. M. Luyt, 68 j. - G. Post, 49 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 9 Maart. Belg. leen. 2½ pc. 56⅛; 1840/1842 5 pc. 99; 1848, 99; Spanje 1—3 pc. 23⅝; Binnenl. 3 pc. 43⅛; Rom. Leening 1835 —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 85.

LONDEN, 8 Maart. Cons. kont. 99½ a 99⅝; op tijd 99½ a 99⅝; Braz. 102 a 104; 1829/39 102 a 104; Den. 3 pc. 84 a 85; id. 5 pc. 105 a 106; Ecuad. 5⅜ a 5⅝; Gren. 22 a 23. Uitgest. 11¾ a 12; Mexiko Nieuwe 24¾ a 25; Peru 4½ pc N. 89¾ a 90¼; Uitgest. 64½ a 65½; Rusl. 1822 5 pc. 118 a 120; (N.) 4½ pc. 103¾ a 104¼; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 38½ a 39; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 24 a 24¼; 3 pc. 48 a 48½; Coup. cert. 7¼ a 7½; Passive — a —; Holl 2½ pc. 66¼ a 66¾; id. 4 pc. 99 a 99½; Venez. 38½ a 39; Uitg. 16½ a 17.

BERLIJN, 8 Maart. Schuldbr. 3½ pc. 93¾, Loten 148¼; Rusl. Stiegl. 4 pc. 97¼; Pools. 4 pc. 92½; Loten fl. 500 91¾; Oost. Met. 5 pc. 87¾; Amsterdam zigt 142⅝g. id. 2/m. 142¼g.

HAMBURG, 8 Maart. Rusl. Cert. 5 pc. 105; Oost. Met. 5 pc. 94½; Spanje 1—3 pc. 22⅝; Binnenl. 3 pc. 40⅜.

FRANKFORT, 8 Maart. Met. 5 pc. 86⅛; A. 5 pc. 85⅝; 2½ pc. 48⅞; Bank-Actien 1524; Darmst. Loten fl. 50 96⅛; id. fl. 25 32; Badensche Loten fl. 50, 70; id. fl. 35, 40; Nassausche fl. 25, 28¼; Holl. 2½ pc. 65¾; id. 4 pc. 96½; Sardinische 43.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Fonds	Rente	9 Maart 4½ u. gebl.	10 Maart 4 u.		gebl.
Nederl., Werkel. Sch. à	2½ pCt.	65 9/16	65 9/16 a		
Dito Dito	3	77½	77 9/16		
Dito Dito	4	96 5/16	96⅜		
O. I. Leening 1844	4	96 3/16			
Amortis. Syndic.	3½	95⅜			
Handel-Maatschappij	4½	121⅜			
Aand. Rijn-Spoorweg.					
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
Belgie, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank.	2½	52⅝			
Dito bij Rotsch. en Volksv		53⅛			
Frankrijk, Obligatien	3				
Spanje Nieuwe	1	23 15/16	24	24 1/16	24 1/16
Dito	3	48⅛			
Dito Binnenl. à 6/m.		43	43 3/16	43 5/16	43 5/16
Coup. Bewijzen		7¼	7 1/16	7 1/16	
Amortisable Schuld		5 13/16			
Portugal te Londen	5	40¾	40⅝		
Dito Dito	4	38⅞	38⅞		
Rusl. bij *Hope* 1798 en 1816	5	108½	108⅜		
Dito Dito 1828 en 1829		107⅛			
Cert. bij d°. 1831 en 1833		97⅛			
Dito	4½				
Dito bij *Hope*	4	93			
Dito bij *Stieglitz en C°.*		92 5/16			
Dito bij id. 3de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5	105¼	105¾		
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito		73¾			
Polen, Certifikaten	4	87⅜			
Dito Aand. à fl. 500		163			
Dito met Lot. » 300					
Amerika, Bank-Actiën		4¾	4⅝	4 13/16	
Pruissen, Aand met Lot. R. 50 *f*					
Oostenrijk, Metalliek	5 pCt.	81 15/16	81¼	81⅛	
Dito 1847	2½	42⅝	42⅛		
Dito 1851	2½	42 1/16	42	42⅛	
Dito 1849	5	93⅛	93⅛	93¼	
Ween. Bank bij *Goll en C°.*					
Dito	4				
Letter B	5	93	93⅛	93¼	
Aand. met Loting fl. 500					
Nieuwe dito » 250					
Napels, Cert. *Lam en Bouwer*	5 pCt.		98⅝		
Brazilie te Londen 1824	5		100¼		
Dito Leening 1843	5				
Dito £ 200					
Peru	5½				
Mexico Nieuwe	3	25 3/16	25 [illegible]		
Venezuela à £ 100	13½	[illegible]			
Grenada à £ 100	2	22¼	22¼		
Dito Uitgestelde		11 13/16	11 11/16	11¾	
Ecuador à £ 100		4 5/16	4 5/16	5⅛	5½

Philad. bij Hope en C°. 5 pCt. 85½, 86½; Grieken 5 pCt. 7¼, 13/16.

Met uitzondering van Spaanschen, welke bij eenige handel meer gezocht waren, en van Grieken, welke bij zeer geanimeerden omzet iets flaauwer sluiten door winstrealisatie, leverde onze fondsenmarkt wederom niets bijzonders op.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt, Prolongatie 2½ pCt Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 56⅜	Livorno	2/m.	*f* 38¾
„	zigt	„ 56¼	Napels	„	„ 81½
Bordeaux	2/m.	„ 55⅞	Petersburg	„	„ 1,87
„	½/m.	„ 56⅛	Weenen	6/w.	„ 32
Madrid	3/m.	„ 246	Augsburg	„	„ 35⅜
Cadix	„	„ 247	Frankfort	„	„ 99
Seville	„	„ 243	Hamburg	2/m.	„ 35⅛
Bilbao	„	„ 244	„	zigt	„ 35 5/16
Lissabon	„	„ 41½	Londen	2/m	„ 11,77½
Porto	„	„ 41½	„	zigt	„ 11,85
Genua	2/m.	„ 46¼	Rotterdam	„	⅛

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 10 Maart.

AFLOOP DER SUIKERVEILING, te Amsterdam door de Nederl. Handelmaatschappij gehouden, van 31,051 Kranj. en Kanassers.

Monster			Monster			Monster		
N°. 1.	*f* —	à —	N°. 8.	*f* 28¼	„ 28½	N°. 15.	*f* 31½	a 33¾
2.	„ —	„ —	„ 9.	„ 28	„ 29¾	„ 16.	„ 31¾	„ 34¼
3.	„ —	„ —	„ 10.	„ 29	„ 30	„ 17.	„ 33¼	„ 35½
4.	„ —	„ —	„ 11.	„ —	„ 30	„ 18.	„ 34	„ 36¾
5.	„ —	„ —	„ 12.	„ 30½	„ 32	„ 19.	„ 36½	„ 36¾
6.	„ —	„ —	„ 13.	„ 30½	„ 32	„ 20.	„ —	„ —
7.	„ —	„ —	„ 14.	„ 30½	„ 33			

Alles verkocht.

ROTTERDAM, 9 Maart. De afloop der veiling van 275 zakk. O. I. Salpeter enz., heden alhier gehouden, is als volgt:

100 zakken, sortering 1..... verk. 100 zakken *f* 18¼—18½
139 „ „ 2..... „ 139 „ „ 17¾—18
36 „ geraffineerd..... „ 36 „ „ 18½——

43 balen Saffloer.

13 balen . . . . verk. 7 balen *f* 46—49

39 potten Akyab Indigo.

39 potten. . . . . verk. 6 potten cts. 10——

100 Kisten Schellak.

8 kisten Oranje . . . . . verk. 8 kisten cts. 34 —34½
83 „ Oranje en lever . . „ 83 „ „ 29 —30
9 „ Lever en iets bruin „ 9 „ „ 26½—27

Sapanhout.

3300 Ned. ℔ . . . . verk. 3300 N. ℔ *f* 5¼——

De 400 baaltjes Gember, 20 vjs. Tamarinde en 20 kn. Oleum Ricini, mede heden geveild, zijn verkocht, als volgt: de Gember *f* 10½ a *f* 13, de Tamarinde *f* 8¼ en de Oleum Ricini 30½, 31½ a 32.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 9 Maart. Rogge. Verkocht: 143/2 ℔ St. Petersburg. *f* 186 6/w. — Moutwijn *f* 15,50; Jenever *f* 19; Amst. Proef *f* 20,75, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

ANTWERPEN, 9 Maart. *Ruwe Suiker.* Er zijn gerealiseerd 40 k. blond Havana en 81 dito in herkoop.

LONDEN, 8 Maart. *Ruwe Suiker.* Met veel vraag voor raffineering. Men betaalde volle prijzen. Er zijn 600 b. verkocht. *Vreemde.* Sedert Vrijdag zijn gedaan 20.000 z. Manilla tot 35 a 35 s. 3 d. voor aardgoed; 1500 k. blond Havana golden 35 s. 6 d. a 40 s., twee ladingen bruin Fernambuck te Liverpool 19 s. 6 d. *Geraffineerd.* Voor konsumptie is veel vraag tot volle prijzen; bruine Lompen 45 a 45 s. 6 d; en 46 a 48 s.

Koffij. Plantage ferm met matigen handel. In Native Ceylan gaat bijna niet om tot 47 s. 6 d. a 48 s. Andere soorten stil.

HAMBURG, 3 Maart. *Koffij.* Onveranderd. Er zijn gedaan 3500 b. zeilend en 1000 b. E.

NEW-YORK, 25 Febr. *Katoen.* Met weinig handel cirka ¼ c. lager. De aanvoer sedert 1 Sept. bedraagt 2,225,000 b. tegen 1,681,000 b. in het voorleden jaar. De voorraad in alle havens is 715,000 b.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 9 Maart. Lion, (s) Londen.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 18den Febr. bij Malta, Wilhelm, kapt. Jongebloed, v. Amst. n. Constantinopel. — Den 21sten Febr. op 29° 34' W. L. Admiraal van Kinsbergen, kapt. Flazener, van Batavia n. Rott. — Den 23sten Febr. op 27° W. L. Maria, kapt. van Wijk, v. Bat. n. Amst.

Voor de Katholieke Gemeente te Saxen-Gotha is bij de Redaktie ontvangen:

Van een onbekende van Yzendijke . . . *f* 2.97
Bedrag der vorige opgave . . . . . » 346.04½

Totaal *f* 349.01½

Voor de Katholieke Kerk te Curaçao:

Van een onbekende van Yzendijke . . . *f* 2.97

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.